

ECHO

Parafii Świętego Antoniego Padewskiego w Gołkowicach

BIULETYN PARAFIALNY Nr 2 (32) 4.03.2007

Święto Świętego Kazimierza Królewicza

2. NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

Egzemplarz bezpłatny

Do człowieka

Mów spojrzeniem
mów westchnieniem
mów miłością
mów radością
mów prośbami
mów latami
mów echem
mów uśmiechem
mów niewinnie
mów dziecinnie
mów kroplą rosy
mów, gdy milczą kłosa
mów szeptem łąk
mów różami pąk
mów, mów, mów
nie używając słów

go - ja

Niedziela 4 marca

Święto Św. Kazimierza Królewicza.

Jest to także dzień imienin naszego **ks. proboszcza Kazimierza**, któremu składamy najlepsze życzenia, życząc aby wschodzące każdego dnia słońce wypełniło serce Czcigodnego Księdza pogodą ducha i szczęściem ...A rozkrzewiona radość niech promieniuje miłością i rozlewa jasność pamiętając, że: Życie każdego człowieka jest nieprzerwaną wędrówką do świętości, oraz obfitości Bożych Darów przez pośrednictwo Świętego Patrona w trudzie kapłańskiego posługiwania w naszej parafii.

Pamiętający w modlitwie:

Ks. Krzysztof Migacz, Ks. Stefan Tokarz

*****

Dobry Pasterzu- wybrany przez Pana,
by prowadzić ludzi po ścieżkach wiary;
Dobry Pasterzu, który dzielisz się
słowem jak chlebem
i obdarzasz uśmiechem każdego
napotkanego człowieka;
Dobry Pasterzu, z wielką miłością i
oddaniem,
wykonujący swą posługę w winnicy Pana;
Dobry Pasterzu, przed którym postawiono
wzniosłe zadanie-
zbudowania Świątyni Pana;
Dobry Pasterzu, dziś składamy Ci
szczerze podziękowania
za serce i trud Twego pasterzowania.
Dobry Pasterzu, niech święty Patron
wyprasza Ci łaski,
a Maryja otacza płaszczem swej opieki.

**Czczigodnemu Księdzu Proboszczowi
Kazimierzowi Koszykowi
z okazji Imienin najserdeczniejsze
życzenia składa:
Parafialny Oddział Akcji Katolickiej**

Szczęść Boże

Życzymy z całego serca, by Ksiądz nie
ustawał w ciągłym czynieniu dobra.

Niech dobry Bóg dodaje Księdzu sił
niezbędnych do realizacji tak ważnych *zadań
kapłańskich*.

Niech Chrystus, który kiedyś stanął na
Księdza drodze, będzie zawsze przy Księdzu,
niech błogosławi na każdy dzień i każdą chwilę
życia.

Oddajemy Czcigodnego Księdza opiece
Maryi Niepokalanej, aby Ta, która najlepiej zna
drogi Boże, prowadziła Księdza drogami ufności i
miłości do swojego Syna.

Siostry Karmelitanki Dzieciątka Jezus

W wielkiej Księdze Świętych czytamy: „**Św. Kazimierz wyróżniał się pracowitością i sumiennością w spełnianiu wszelkich obowiązków. Nie znosił ludzi zakłamanych, których albo upominał albo oddalał od siebie. Jego roztropne i sprawiedliwe decyzje budziły szacunek na dworze i wśród szlachty**”.

Czcigodny Księżę Proboszczu!

Dziękując za codzienną, trudną ale jakże piękną Kapłańską Służbę za ogromną Twoją pracowitość, zaangażowanie, za życzliwość i dobroć, której wciąż doświadczamy- w dniu Twoich Imienin- składamy Ci najlepsze i najserdeczniejsze życzenia.

Życzymy z całego serca byś mając przymioty swojego patrona nie ustawał w ciągłym czynieniu dobra.

Niech dobry Bóg doda Ci sił niezbędnych do realizacji tak ważnych zadań jakich się podjąłeś.

Życzymy byś doznawał na co dzień tyle zrozumienia, serdeczności i ludzkiej życzliwości jaką Sam ofiarujesz innym.

Niech Matka Boża wspiera Cię swymi łaskami byś nadal przyciągał do siebie ludzi, którzy będą dla współczesnego człowieka świadkami miłosierdzia Jezusa, zapowiedzią Jego powrotu, żywym znakiem dóbr przyszłego zmartwychwstania. Niech żadna próba nie oderwie Cię od miłości do Matki Najświętszej i Jej umiłowanego Syna Jezusa.

Niech Chrystus, który kiedyś stanął na Twej drodze i posłuchałeś Jego głosu będzie zawsze przy Tobie, niech błogosławi Ci na każdy dzień i chwilę Twojego życia.

**Z najlepszymi życzeniami,
wyrzami uznania i szacunku**

Rada Parafialna

LITURGICZNA SŁUŻBA OŁTARZA

Niechaj ten dzień będzie cudowny, wypełniony radością i ciepłem.

Niechaj przyniesie wszystko co najlepsze i najpiękniejsze -

tęgo z całego serca życzą
ministranci i aspiranci

Pogoda ducha jest niebem, pod którym wszystko pomyślnie się rozwija.

Takiej właśnie pogody ducha, mądrości serca i błogosławieństwa Bożego

Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi

życzą
lektorzy

*By prastarym obyczajom od ojców naszych
przyjętym zadość się stało,
my sołtysi wsi Skrudzina, Gaboń Praczką,
Gołkowice Dolne i Gołkowice Górne
za wielką honor poczytujemy sobie złożyć
imieninowe życzenia
Dostojnemu Solenizantowi –
Księdzu Proboszczowi
Kazimierzowi Koszykowi.*

Czcigodny Proboszczu!

Z okazji imienin – wyrażając swą wdzięczność za troskę, uśmiech i wszelkie dobro jakiego doświadczamy – życzymy Ci dużo, dużo zdrowia, radości z czynionej posługi duszpasterskiej oraz siły do realizacji wszystkich planów i zamierzeń.

Abyś, Drogi Księżę Proboszczu w swoim otoczeniu i pracy zawsze spotykał dobrych, życzliwych i pomocnych ludzi. Zwłaszcza teraz, kiedy wzięłeś na swoje barki piękne, ale jakże trudne zadanie budowy nowego kościoła.

Życzymy Ci, by każdego dnia towarzyszyła Ci pomoc i opieka Boża.

Niech święty Antoni – patron naszej parafii – będzie zawsze przy Tobie,
a Maryja – Matka nas wszystkich wspomaga w przewyciężaniu trudności.

Czcigodny Księżę Proboszczu

Z okazji imienin Księdza Proboszcza składamy serdeczne życzenia, aby Pan serc ludzkich – Jezus Chrystus – był źródłem siły i radości z wykonywanej przez Księdza służby w Winnicy Pańskiej. Niech dobry Bóg błogosławi Księdzu w kapłańskiej postudze, a patron czuwa nad każdym przedsięwzięciem. Dziękując za to, że prowadzisz nas do Jezusa i wzbudzasz w nas nadzieję swoim duchowym wsparciem, życzymy Ci abyś szedł przez życie jak dotąd z dobrocią w sercu, otoczony ludzką życzliwością, pewny opieki Matki Bożej i Jej umiłowanego Syna.

Parafialny Oddział Caritas

Czcigodny Księżu Proboszczu

W tym uroczystym dniu Twoich imienin życzymy Ci, aby Twojej posłudze pasterskiej towarzyszyła ludzka życzliwość i zrozumienie. Niech łaska Boża Cię nie opuszcza, a Twój patron wspiera wszelkie działania na ziemi. Znając Twe oddanie dla lokalnej społeczności, wierzymy, że nie ustanieś w trudzie i życzymy wielu lat w zdrowiu oraz satysfakcji z dobrze spełnionej misji dla Boga i ludzi.

Dyrektorzy i Pracownicy
Szkół im. Jana Pawła II w Gołkowicach
i Szkoły Podstawowej w Skrudzinie

Czcigodny Księżu Proboszczu!

Każde powołanie kapłańskie w swej najgłębszej warstwie jest wielką tajemnicą, jest darem, który nieskończenie przerasta człowieka. My, młodzież parafii Gołkowice jesteśmy świadkami daru i tajemnicy, którymi Chrystus obdarował Ciebie. Dlatego też dzisiaj w dniu Twoich imienin pragniemy złożyć Ci płynące prosto z naszych serc życzenia. Niech Boże Serce udziela Ci ze swej pełni - dzięki naszej modlitwie - obfitych łask i darów, a Maryja - Matka Kapłanów, która towarzyszy Ci od pierwszych chwil kapłaństwa - wyprasza dobre zdrowie i przygarnia do swego serca.

Szczęść Boże!

W dniu imienin Księdza Proboszcza nasze życzenia pragniemy wyrazić przede wszystkim w modlitwie. Prosimy, by dobry Bóg obdarzył Cię nieustającym zdrowiem, pogodą ducha i wytrwałością w dążeniu do dobra. Niech Matka Boża wspiera Cię swymi łaskami i błogosławi na każdy dzień Twojego życia.

SENIORZY

Z wodą święconą na czubkach palców
z głową Jezusa na sumieniu
oddechem odgarniałem stronice brewiarza
szukałem tylko jednego
obrazka
z dawną wypisanym czterowierszem

Matko Najświętsza daj mi
serce czyste i proste
w kościele zimnym chuchać
tulić zmarzniętą hostię

Ks. Jan Twardowski

Księdzu Proboszczowi

**Mocy wpływającej z pewności wyboru,
znajdowania siły, za wzorem Świętego Kazimierza,
w kontemplacji tajemnic Bożej doskonałości,
umiejętnego rozwiązywania ludzkich spraw w
świecie Dobrej Nowiny**

życzą
Członkowie Koła Radia Maryja

Powołanie

Pośród pachnących traw łąk,
pośród złocistych łąnów zbóż,
w ciszy wschodzącej zorzy - dziś
przemówił do mnie Bóg.

Serce zabiło mocniej mi
Bo usłyszałem: „Za mną pójź!”
Iść? Panie - dokąd ja mam iść
by dobrze pełnić wolę Twą?

Stanałem więc wśród złotych pól,
czekałem by przemówił Bóg
I usłyszałem w szumie drzew,
w zapachu kwiatów, w śpiewie ptaków
jak wciąż do siebie woła Bóg
i chce bym siedł na serc łów.

Idę więc Panie na żniwo Twe
Chcę rosnąć gdzie posiałeś mnie
Chcę jak najczęściej ludzkich serc
prowadzić gdzie szczęście nie kończy się.

Stoję przed Tobą Panie
Stoję z otwartym sercem
Przyjm mej młodości zapał i przyjmij słowa te
Jezu Tyś mój - jam Twój i tak po wszystkie życia dni
Jezu Tyś mój -jam Twój daj sił bym już na zawsze służył Ci.

MM

**Wiązankę najpiękniejszych życzeń
imieninowych:
długich lat życia, szczęścia, dobrego zdrowia i
sił, powodzenia w posłudze duszpasterskiej i
całym życiu.**

**Spełnienia najskrytszych marzeń, realizacji
dobrych zamiarów i planów.**

**Pogody ducha oraz nadziei na lepszą
przyszłość ...**

Sklada
Grupa Apostolska przy Parafii
Św. Antoniego Padewskiego
w Gołkowicach

WIELCE GODNY CZCI PROBOSZCZU KSIĘŻE KAZIMIERZU - ŻARLIWY CZICIELU ŚWIĘTEGO ANTONIEGO PADEWSKIEGO

Stając w dniu Twego Świętego Patrona – Kazimierza Królewicza spostrzegamy w Twym posługiwaniu tyle szlachetnych porywów, tyle poważnego, najczystsze go poświęcenia!

A i w nas samych pomagasz nam dostrzec tyle myśli dobrych, tyle pięknych uczuć, odważnych postanowień, delikatności dla innych!

Pozwól więc wypowiedzieć płynące z naszych serc szczerze słowa podzięk, wyrażone codzienną gorliwą modlitwą:
„Panie wspomnij na oddanego Ci Księdza Kazimierza !”

Zawsze wierni czciciele Św. Antoniego Padewskiego

Może wtedy, gdy wszedłeś w ciszę kościoła z rozpędzonej na oślep ulicy,
może wtedy, gdy wzrokiem ścigałeś gwiazdy,
może wtedy, gdy ktoś - ratunku - krzyczał...

Może wtedy, gdy w oczy dziecka spojrzales, w których niebo się jasne odbija,
może wtedy, w wieczór majowy ludzie śpiewali Ave Maria...

Może wtedy, gdy plażą pustą kroczyłeś, a fale biły o brzeg coraz mocniej,
może wtedy, gdy pola śpiewały kłosami, zbudzone wschodem słońca...

Może wtedy, jak wiatru powiew, szept Pana serdecznie słyszałeś:
"Pójdź za mną" - żniwo biejeje, a robotników wciąż jeszcze mało.

Poszedłeś, niosąc swą młodość, jak sztandar, na drogi Bożego powołania,
by swe marzenia przemienić w czyn i światu ukazać Ewangelię Pana...

 Jest łatwo pracować, jest łatwo być dobrym, jeżeli ktoś to widzi, przyjmuje, cieszy się. Jeżeli uzyskujemy akceptację otoczenia, pochwały, uznanie, szacunek. Jeżeli ta nasza praca jest na świeczniku, przez wszystkich uważana za osiągnięcie, za sukces.

Nie jest łatwo pracować, jeżeli nas nikt nie widzi, nikt nie ocenia naszego trudu, poświęcenia, wysiłku, który ciągnie się dzień za dniem. Jeżeli żyjemy w pustce, zapomnieniu.

Ale jeszcze ciężiej jest pracować, kiedy mimo, iż dajemy wszystko, na co nas stać, ludzie się odwracają. Jeżeli spotykamy brak zaufania, dezaprobatę, nagane; już nie obojętność - ale wrogość. Wtedy pracować, wtedy się poświęcać, być dobrym, wtedy wytrwać - to jest dopiero ranga człowieczeństwa.

Ks. Mieczysław Maliński

Księdzu Proboszczowi

W uroczystym dniu Świętego Patrona serdeczne życzenia zdrowia. Błogosławieństwa Bożego w każdej sprawie. sił do realizacji wielkich zamierzeń oraz skutecznej opieki Świętego Kazimierza w budowaniu świątyni nie tylko z cegły i betonu . ale przede wszystkim z naszych serc - byśmy umieli żyć wartościami Ewangelii. która jest ostatecznym odniesieniem dla życia każdego człowieka

składają Anna, Grzegorz i Sylwia

Ziemia świętych i błogosławionych

„Witam na ziemi świętych i błogosławionych, na ziemi św. Andrzeja Świerada i Benedykta, na ziemi św. Stanisława ze Szczepanowa, na ziemi bł. Szymona z Lipnicy, błogosławionych Urszuli i Teresy Ledóchowskich, bł. Karoliny i bł. Romana Sitki...”

Z powitania Ojca Świętego Jana Pawła II wygłoszonego w Starym Sączu przez Biskupa Wiktora Skworca w dniu kanonizacji Św. Kingi.

Właśnie w Starym Sączu (16.06.1999) Sługa Boży Jan Paweł II wołał o świętość. Mówił: „Dzisiejszy świat potrzebuje świętości chrześcijan, którzy w zwyczajnych warunkach życia rodzinnego i zawodowego podejmują swoje codzienne obowiązki; którzy pragnąc spełniać wolę Stwórcy i na co dzień służyć ludziom, dają odpowiedź na Jego przedwieczną miłość.”

W homilii wygłoszonej w Tarnowie podczas beatyfikacji Karoliny Kózkówny (10.06.1987) rozwijając myśl: „Przypatrzcie się, bracia, powołaniu waszemu”, która jest także hasłem przyświecającym w bieżącym roku w kościele, nasz Wielki Papież zachęcał: „...przypatrujcie się, Bracia i Siostry, powołaniu Waszemu poprzez wszystkie pokolenia, które Boża Opatrzność związała z Waszą ziemią...”. Dostrzegając On wielkie dziedzictwo naszego regionu, naszej diecezji, którym są „idący” przez stulecia święci i błogosławieni. „Ewangelia, orędzie Ośmiu Błogosławieństw, czyż nie jest ono od początku wpisane w dzieje Waszego Kościoła? Czyż nie głosili tego zbawczego orędzia już ci pierwsi pustelnicy znad Dunajca, (...) - Świerad i Benedykt – u samego początku naszych dziejów? A potem Stanisław ze Szczepanowa, biskup – męczennik na stolicy krakowskiej, z którym wiąże się wspólne dziedzictwo wszystkich Polaków. A potem jeszcze Kinga, księżna, matka narodu i mniszka w starosądeckim klasztorze świętej Klary”. Wskazywał, że święci są po to, „ażby zobaczyć człowieka w całej prawdzie (...) ażby odkryć na nowo właściwą hierarchię wartości”.

Naszej diecezji nie brakuje tych właśnie „świętych drogowskazów”. Chcielibyśmy przedstawić ich i to, co w ich życiu było najważniejsze, a co stało się powodem dostrzeżenia ich świętości.

Święty Kazimierz Jagiellończyk – królewicz (1458 – 1484)

Jest czczony tylko jeden święty o tym imieniu. Urodzony w Krakowie, ogłoszony patronem młodzieży litewskiej, jest mocno związany z Nowym Sączem.

Był drugim z kolei synem króla Kazimierza Jagiellończyka. Przyszedł na świat 3 października 1458 roku.

W 1467 roku na pierwszego wychowawcę i nauczyciela swoich synów król powołał Księdza Jana Długosza, kanonika krakowskiego, wybitnego historyka Polski i dziejopisarza. Pod jego to opieką Kazimierz wraz ze swoimi braćmi wielokrotnie przebywał na zamku w Nowym Sączu, pobierając właśnie tutaj nauki, chroniąc się przed gnębiącymi Kraków zarazami itp.

W roku 1475 do grona nauczycieli i wychowawców jego, i jego braci dołączył, wg niektórych biografów Kazimierza, także humanista, Filip Buonaccorsi zwany Kallimachem. W wieku zaledwie 15 lat młodzieniec posługiwał się biegle łaciną, a między rodzeństwem wybijał się pod względem tak umysłowym, jak i moralnym.

W 1471 roku zaproszono królewicza polskiego na tron węgierski. Ze względu na trwający tam bunt magnatów Kazimierz dotarł do Budapesztu, lecz wkrótce zmuszony był powrócić do kraju. Po tym doświadczeniu zajmował się nadal sprawami publicznymi wspomagając w rządzeniu swego ojca. Kiedy w 1483 roku król Kazimierz wezwał

syna do Wilna, był on już wtedy chory na gruźlicę. Zmarł w Grodnie 4 marca 1484 roku w wieku 26 lat. Liturgiczne wspomnienie świętego obchodzimy właśnie tego dnia – jego narodzin dla nieba. Właśnie tam, „opowiadawszy dzień śmierci swej tym, którzy mu w niemocy służyli (...), ducha Panu Bogu poleciwszy wypuścił 4 dnia marca R.P. 1484, lat mając 26” - napisał ks. Piotr Skarga.

Ciało św. Kazimierza złożono w katedrze wileńskiej, w kaplicy Najświętszej Maryi Panny. W roku 1518 król Zygmunt I Stary, rodzony brat św. Kazimierza, wysłał do Rzymu za pośrednictwem prymasa Jana Łaskiego prośbę o kanonizację. Papież Leon X na podstawie zeznań swojego legata w roku 1521 wydał bullę kanonizacyjną i wręczył ją przebywającemu w Rzymie biskupowi płockiemu, Erazmowi Ciołkowi. Ten jednak zmarł na zarazę, a wszystkie dokumenty zaginęły. Król Zygmunt III wznowił starania, uwieńczone sukcesem tzn. wydaniem bulli przez papieża Klemensa VIII dnia 7 listopada 1602 roku. Kiedy z okazji kanonizacji otwarto grób Świętego, ciało po 118 latach przebywania w bardzo niekorzystnych warunkach znalazło nienaruszone. Bardzo prawdopodobne jest, że Kazimierz złożył ślub dozgonnej czystości i odrzucił małżeństwo z córką cesarza niemieckiego Fryderyka III.

Uroczystości kanonizacyjne odbyły się w katedrze wileńskiej w roku 1604. W 1636 dokonano uroczystego przeniesienia relikwii św. Kazimierza do nowej kaplicy, ufundowanej przez królów: Zygmunta III i Władysława IV. Kolejne przeniesienie szczątków Świętego z rodu Jagiellonów z katedry wileńskiej do kościoła św. Piotra i Pawła miało miejsce w 1953 roku.

W jego żywotach wspomina się o tym, że udawał się często do kościoła przed świtem i klęczał w śniegu oczekując na otwarcie świątyni. Wśród rycerstwa polskiego i litewskiego biorącego udział w wyprawie z odsieczą Połockowi w 1518 r. krążyły opowieści o pomocy zmarłego królewicza, który miał się pojawić na chmurze i pokazać dogodne brody na Dźwinie. Z wstawiennictwem św. Kazimierza wiązano kolejne zwycięstwa nad Szwedami (m.in. pod Kockenhausen, pod Białym Kamieniem i pod Kircholmem).

Do czasu kanonizacji Świętego Kazimierza imię to używane było tylko w dynastii Piastów. Później stało się jednym z najpopularniejszych imion.

Św. Kazimierz jest jednym z patronów Polski. Jest także głównym patronem Litwy. W diecezji wileńskiej do dziś zachował się zwyczaj, że w dniu św. Kazimierza sprzedaje się obwarzanki, pierniki i palmy; niegdyś sprzedawano także lecznicze zioła. W 1948 r. w Rzymie powstało Kolegium Litewskie pod wezwaniem św. Kazimierza. W tym samym roku Pius XII ogłosił św. Kazimierza głównym patronem młodzieży litewskiej. W 1960 r. Kawalerzy Maltańscy obrali sobie św. Kazimierza za swojego głównego patrona.

Święty przedstawiany jest w stroju księżym z mitrą na głowie i lilią w dłoni, lub jako klęczący przed drzwiami zamkniętej katedry dla podkreślenia jego gorącego nabożeństwa do Najświętszego Sakramentu. Atrybutami świętego są dwie skrzyżowane buławy, herb Jagiellonów, Matka Boska Ostrobramska oraz szarfa z tytułem hymnu: "Omni die dic Mariae" - ku czci Matki Bożej, do której św. Kazimierz miał wielkie nabożeństwo, a którego tekst znalazł w jego w trumnie.

Na podstawie: Ks. Wincenty Zaleski

„Święci na każdy dzień” Wyd. Salezjańskie Warszawa 1989

Duchowość św. Kazimierza kształtowała poświęcona Maryi pieśń „Omni die dic Mariae...”, którą w całości znał prawdopodobnie po łacinie.

„Omni die dic Mariae...” (ulubiona pieśń Świętego Królewicza) w przekładzie Stanisława Grochowskiego (fragment z 30 zwrotek)

Duszo moja, rzecz to twoja,
Co dzień Maryję słać.
W jej dniach świętych, w sprawach wziętych
Nabożeństwem się bawić.

Mysząc o niej dziwić się jej
Tak wysokiej zacności,
Zów ją wielką Rodzicielką
I dziewicą z czystości.

Czyń uczciwość, by grzech i złość
Z ciężarem ich znieść chciała.

Weźmi onę za patronę,
By cię z grzechów wyrwała.

Ta dziewica nam użycza
Z nieba dobra wiecznego.
Z tą królową wzięt świat nową
Światłość daru boskiego.

Usta moje, szczęsne boje
Tej matki sławcie pieniem,
Iż przez męstwo z nas przekłństwo
Zniosła dziwnem rodzeniem.

W całym tekście pieśni występuje zdrowa nauka teologiczna oparta na wiedzy dogmatycznej. Uwypukla ona przede wszystkim fakt, że Maryja jest Matką Boga. Podkreśla Dziewicze Macierzyństwo Maryi. Wspomina też o Maryjnym pośrednictwie łask, które odnosi się do spraw duchowych, zwłaszcza dotyczących zbawienia. W ten sposób formowana duchowość św. Kazimierza dawała mu łatwość stawiania spraw Bożych i własnego zbawienia na pierwszym miejscu, i rozwiązywania spraw ludzkich w świetle zasad Najwyższego Autorytetu. Przez kontakt z tą pieśnią i jej przebogatą treścią był również jako człowiek świecki należycie uformowany wobec problemu Chrystocentryzmu w religijności Maryjnej. Równoległe z kontemplacją tajemnic Bożej doskonałości i Maryjnych cnót, uczył się nasz święty Patron z tej pieśni surowej ascezy i troskliwego zabiegania o chrześcijańskie cnoty charakteru. Jego wysiłek ascetyczny był w pełni poprawny. Umartwiał swoje ciało, trzymał je w silnych ryzach, ale ciągle przed oczyma miał główny cel tego wysiłku: Boga. Wysiłki czysto ludzkie, aby być sprawiedliwym władcą Narodu, byłyby daremne, jeżeli wykonane by były w oderwaniu od Króla Wszechświata, od Którego pochodzi cała władza.

Bulla Papieża Klemensa VIII

Papież Klemens VIII

Na wieczną rzeczy pamiątkę. Co się sprowadza ku pomnożeniu czci świętych, w których wielki jest Bóg nasz, chętnie się zawsze ku temu skłaniamy; zwłaszcza, gdy królów pobożnych i innych wiernych Chrystusa gorące śluby tej się domagają łaski, lub też skądinąd wedle Boga widzimy, iż to zbawienną byłoby rzeczą. Przetóż powolnie prośbom Najmilszego w Chrystusie Syna Naszego, Najjaśniejszego Polski i Szwecji Króla Zygmunta (III), Nam w tej sprawie pokornie złożonym, i na żądanie (ex veto) Wielebnych Braci Naszych, S-go Rzymskiego Kościoła Kardynałów, do spraw obrzędów świętych i ceremonii kościelnych szczególnie wyznaczonych, ażeby w całym Królestwie Polskim i Wielkim Księstwie Litewskim, jak też we wszystkich im podwładnych ziemiach, dzień uroczysty św. Kazimierza Wyznawcy, królewskiego ze krwi Jagiełłów polskiego potomka, który jeszcze przez świętej pamięci Leona X Papieża, Poprzednika Naszego, w poczet świętych był policzony, mógł być wielbionym i czczonym od całego, jak świeckiego tak też i zakonnego kleru już prywatnie, już publicznie w kościele w obrządku podwójnym (sub Ritu duplici), wedle porządku Breviarza Rzymskiego z włączeniem, w miejscach właściwych niżej wypisanych "Oracji i lekcji właściwych", które ciż sami Kardynałowie Kongregacji obrzędów świętych przejrzeni i zatwierdzili, powagą Apostolską, niniejszym pismem nadajemy i dozwalamy, bezwzględnie na wszelkie inne przeciwnie ustawy, zarządzenia Apostolskie, jak np. że dzień tej uroczystości nie jest wpisany do Kalendarza i Breviarza Rzymskiego i dalsze temu podobne.

Dan w Rzymie u św. Marka pod pieczęcią Rybaka
Dnia 7 listopada roku pańskiego 1602,
papięstwa naszego roku jedenastego.

Podpisał: M. Vesticus Barbianus

Strona Internetowa Parafii Rzymskokatolickiej św. Kazimierza w Białymstoku

Związki św. Kazimierza z ziemią sądecką

Z Wilna, gdzie znajduje się grób św. Kazimierza królewicza przywędrował do Nowego Sącza zwyczaj "kaziukowych serc" z piernika. Tam, w czasie marcowych uroczystości odpustowych (zwanych „kaziukami”), sprzedawane są wiklinowe kosze, kwiaty oraz piernikowe serca. Ciastka mają być symbolem dobroci, miłości i ofiarności. 4 marca są one największą atrakcją na dorocznym odpuszcie w parafii św. Kazimierza W Nowym Sączu.

Syn króla Kazimierza Jagiellończyka **przebywał w Nowym Sączu prawie 2 lata**. W tym czasie jego wspaniałego serca doświadczali zarówno ubodzy, jak i chorzy. To, co wyróżniało Kazimierza spośród rodzeństwa i rówieśników, to wyjątkowa osobowość, szlachetność,

pobożność i prawość. Staranne wychowanie zawdzięczał swoim rodzicom, którzy bardzo troszczyli się o przyszłość syna.

Strona Internetowa diecezji tarnowskiej

Kazimierz królewicz bywał w Nowym Sączu pobierając nauki, w związku z wyprawą po koronę węgierską, gdy jego ojciec król Kazimierz Jagiellończyk podróżował do różnych miejscowości państwa polsko-litewskiego, niekiedy z całą rodziną. Odnotowano cztery pobyty Kazimierza w Sączu. Oprócz uczestnictwa w zajęciach szkolnych, królewski syn udawał się codziennie do kościoła Norbertanów lub Franciszkanów, biorąc udział we Mszy św., odwiedzał chorych w miejskim szpitalu Świętego Ducha, obdarzał biednych jałmużną. Przyjeżdżał do kościoła sióstr Klarysek w Starym Sączu i modlił się u grobu matki Kingi. Być może uczestniczył z braćmi w poświęceniu posagu Kingi, który stanął przyklasztorne w 1470 roku.

O.G.Wiśniowski OFM

„Święty Kazimierz królewicz na ziemi sądeckiej”,
Almanach Sądecki nr 3-4 2006, s.87-91.

Aktualność postaci Świętego

Hagiografowie potwierdzają głębokie przywiązanie królewicza do modlitwy. Już jako dziecko, zapytany pewnego razu przez Jana Długosza, co sprawia mu największą przyjemność, miał odpowiedzieć: „modlitwa w kościele u stóp ołtarza; tam chciałbym pozostać jak najdłużej”. Po trzynastym roku życia codziennie przyjmował komunię św. Ulubioną książką Kazimierza była Ewangelia. Medytując nad słowami Pisma św. w sposób doskonały pojął wezwanie Chrystusa: „Kochaj bliźniego swego”. Nauczanie Chrystusa zapisane na kartach Ewangelii było dla Kazimierza ostatecznym odniesieniem w podejmowaniu decyzji. Podczas pobytu Kazimierza w Nowym Sączu, spodziewany następca tronu często przebywał wśród ubogich. Mówił o sobie, że „królewicz nie może nic przystojniejszego czynić, jak w ubogich służyć samemu Chrystusowi”. W czasie pobytu w Wilnie zabiegał o budowanie nowych kościołów i klasztorów. Wypraszał u ojca fundusze na ten cel. Sprowadzał duchowieństwo diecezjalne i zakonne, aby nie tylko szerzyli wiarę chrześcijańską, ale zajmowali się także edukacją mieszkańców księstwa. Żył bowiem wartościami, które jako ponadczasowe, aktualne są również i dziś. Dziś właśnie trzeba nam na nowo powrócić do modlitwy. Trzeba nam wciąż z nową wiarą i głębokim rozeznaniem wczytywać się w karty Pisma św. i pytać o aktualizację nauczania na nich zapisanego. Dlatego potrzebne nam wstawiennictwo i wzór patrona, który realizował te wartości na miarę swych czasów.

Ks. Kazimierz Kosicki

W naszych czasach Św. Kazimierz czczony jest jako patron ładu w życiu społecznym. Potwierdza to „List pasterski” Episkopatu Polski z okazji 500-lecia śmierci Kazimierza Królewicza: *Św. Kazimierz uczy nas godnego piastowania urzędów i sprawowania władzy.(...) Św. Kazimierz daje przykład rządzenia w oparciu o zasady życia chrześcijańskiego humanizmu. (...) Św. Kazimierz uczy nas, że z życia publicznego, nie mogą zniknąć miłość, prawda i sprawiedliwość, a żadne ideologie nie mogą deptać praw osoby ludzkiej. Dotyczy to stosunków wewnątrz kraju, jak i układów międzynarodowych.*”

Ojciec Święty Jan Paweł II w telegramie do biskupa ordynariusza radomskiego (gdzie Kazimierz często przebywał wraz ze swą rodziną, i gdzie znajduje się kościół pod jego wezwaniem mający rangę bazyliki mniejszej) z okazji 400-lecia kanonizacji św. Kazimierza stwierdza: *„Kolejne pokolenia rozpoznały w Kazimierzu sprawiedliwego władcę, odznaczającego się cnotami społecznymi, jak sprawiedliwość, umiłowanie Ojczyzny i poddanego ludu, mądrość, długomyślność i duch służby. (...) Dałby Bóg, aby sprawujący władzę byli wpatrzeni we wzór św. Kazimierza, a wierni szukali w nim oparcia.”*

O.G.Wiśniowski OFM

„Święty Kazimierz królewicz na ziemi sądeckiej”,
Almanach Sądecki nr 3-4 2006, s.87-91.

„Środowisko świętości” Św. Kazimierza

Czas, w których żył Święty Kazimierz, a zwłaszcza środowisko Krakowa owego czasu bardzo sprzyjały rozwojowi królewicza w kierunku świętości. W Krakowie żył jeszcze wówczas **bl. Izajasz Boner**, którego bardzo radowało podnoszenie godności dynastii Jagiellońskiej. Działał **św. Jan Kanty**, mąż znakomity świętobliwośćią i wslawiony pielgrzymką do Rzymu. Swą działalność w Krakowie rozwijał **bl. Szymon z Lipnicy** (wywodzący się z dzisiejszej diecezji tarnowskiej). Ciche, jednostajne życie wiedli **św. Stanisław Kazimierzczyk**, **bl. Michał Gedroyc** (litewski książę) i **Świętosław** (dawny majster szewski). Kazimierzowi nieobca była postać i myśl **św. Jana z Dukli**, którego opinię świętości rozszerzał inny święty **Władysław z Gielniewa**.

Opromieniają świętych cudowne legendy, lecz temu świętemu legenda może wyrządzić krzywdę. Kto go zna tylko z legendy, mniema o nim, że umiał tylko odmawiać modlitwy, chodząc od kościoła do kościoła, nawet po nocy. A tymczasem królewicz ten należy do świętych politycznych, do tych, którzy pragnęli przystępować do polityki religijnej, według wskazań moralności katolickiej. Powiedziano o Św. Kazimierzu słusznie, że „osobistość ta nie tylko w żywotach świętych powinna być zapisana, ale także w księdze historii”. Tkwił w tym królewicu, wielce bogobojnym, duch takich świętych Pańskich, jak św. Wojciech, Wincenty Kadłubek, św. Jacek. Należy on do szeregu politycznych świętych polskich. Są tacy święci, którzy w największym wirze świata, na najwybitniejszych stanowiskach i wśród nawały różnorodnych spraw świeckich starali się zaprowadzić sprawiedliwość chrześcijańską w praktyce i dbali o moralność w polityce.

Na podstawie:

Feliks Koneczny „Święci w dziejach Narodu Polskiego”

Wybór i opracowanie całości: A.i G.Gorczowsky

Święci i błogosławieni naszej ziemi

W następnych numerach Biuletynu Parafialnego „ECHO” przedstawimy sylwetki innych świętych i błogosławionych naszej ziemi, zwłaszcza tych, którzy zostaną wyniesieni na ołtarze w najbliższym czasie, jak o. Stanisław Papczyński z Podegrodzia, czy kanonizowani, jak bl. Szymon z Lipnicy, a którzy ze względu na miejsca swojego pochodzenia powinni nam być szczególnie bliscy.

Gorzkie żale

Kto jest autorem Gorzkich żali?

Gorzkie żale to popularny zbiór pieśni o męce Pańskiej śpiewany we wszystkich kościołach w Polsce podczas Wielkiego Postu w ramach nabożeństwa pasyjnego, w miejsce niesporów. Nabożeństwo połączone jest z wystawieniem Najświętszego Sakramentu, kazaniem pasyjnym i śpiewem suplikacji (Święty Boże). Pieśni te powstały w nurcie dawnych misterii, czyli przedstawień męki Pańskiej, które w średniowieczu urządzano w kościołach.

Autor Gorzkich Żali jest nieznan. Towarzyszą nam one od trzystu lat. Powstały w Polsce na przełomie XVII i XVIII wieku z ducha ludowej pobożności okresu baroku. Po raz pierwszy ogłosił je drukiem ks. Wawrzyniec Benik, opiekun Bractwa Św. Rocha przy kościele Św. Krzyża w Warszawie, w r. 1707 pt. Snopek Myrry. Mirra to pachnąca żywica w proszku, jeden z darów, jaki trzej królowie złożyli Bożemu Dzieciątku. Dar mirry był zapowiedzią męki i śmierci zbawczej Chrystusa.

Nazwa *Gorzkie żale* pochodzi od pierwszych wyrazów pieśni: *„Gorzkie żale przybywajcie, serca nasze przenikajcie”*.

Sylwia

DIECEZJALNY KONKURS POD PATRONATEM AKCJI KATOLICKIEJ

„ANIOŁY- DUCHY NIEBIESKIE”

Informujemy, iż konkurs, którego regulamin był zamieszczony w numerze 1/2007 Biuletynu Parafialnego „ECHO”, został poszerzony o możliwość nadsyłania prac literackich o dowolnej formie (jedna praca od jednego autora).

Chętnych zapraszamy do przesyłania prac plastycznych lub literackich do Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej w Gołkowicach w podanym w regulaminie terminie.

Redakcja: Ks. Proboszcz Kazimierz Koszyk, Sylwia Korona,
Anna i Grzegorz Gorczowsky,
Parafia pw. Świętego Antoniego Padewskiego Gołkowie Górne 41,
33 – 388 Gołkowie Dolne
e-mail: kkoszyk@tarnow.opoka.org.pl
Strona internetowa parafii: www.golkowice.tarnow.opoka.org.pl